

Arrest

nr. 308 723 van 24 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 20 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. BOHLALA loco advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 3 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 28 oktober 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 15 januari 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Ethiopisch staatsburger te zijn. U bent geboren op (...) 1998 en afkomstig van Addis Abeba, Ethiopië. U behoort tot de etnische groep Amhara en u heeft tot aan uw vertrek uit Ethiopië op 15 mei 2019 altijd in Addis Abeba, Ethiopië te hebben gewoond. Op uw 6e levensjaar leert u M. kennen en u heeft met haar een hechte vriendschap. Op uw 17e levensjaar veranderen deze gevoelens voor haar en een jaar later, op de avond van 20 april 2016, kust u M. voor een eerste keer. Diezelfde nacht biecht u in een bericht aan

haar op dat u verliefd op haar bent. De gevoelens blijken wederzijds en gedurende één jaar en 9 maanden heeft u in het geheim een relatie met haar. De relatie met M. ontwikkelt zich tot een amoureuze relatie, maar u spreekt met niemand over uw relatie, noch over uw seksuele oriëntatie. Op 8 maart 2018 worden M. en u in uw ouderlijk huis betrappt door uw halfbroer en zijn vriend. U wordt beiden fysiek mishandeld en vervolgens wordt u ook seksueel misbruikt door de vriend van uw halfbroer. M. raakt zwaargewond en na die dag heeft u geen contact meer met haar gehad, noch weet u waar zij is. Uw halfbroer sluit u na de aanval op tot uw ouders thuiskomen. Ook uw ouders zijn zeer kwaad op u en uw vader besluit u naar een familievriend in Metu te brengen. Na een tijdje begint deze man u eveneens seksueel te misbruiken. Op een gegeven moment besluit u te ontsnappen en reist u per bus terug naar Addis Abeba. U gaat direct naar uw oud-collega en vriendin W. en terwijl u bij haar verblijft wordt u op straat opnieuw aangevallen door uw halfbroer en zijn vriend. U raakt gewond en wordt door de politie naar het ziekenhuis gebracht. Daar lukt het u om te ontsnappen en u keert terug naar het huis van W.. U besluit het land te verlaten en W. helpt u een smokkelaar te vinden en alles te organiseren. Op 15 mei 2019 neemt u in Addis Abeba het vliegtuig en reist met uw eigen paspoort naar Frankrijk. Na aankomst wordt u opgevangen door de smokkelaar in een huis op een onbekende plek. Er was van tevoren afgesproken dat u naar het Verenigd Koninkrijk zou worden gebracht, maar u moet wachten. Na een aantal maanden neemt de smokkelaar u mee en zet hij u op 29 januari 2020 af op een voor u onbekende plaats. U blijft in België te zijn. Op 03 februari 2020 dient u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingen Zaken te Brussel.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u per e-mail dd. 08.11.2022 een aantal medische documenten voor, waaronder een foto van de medicatie in uw bezit, een overzicht van Fedasil van uw medische klachten en behandelingen die u in het opvangcentrum mocht ontvangen, als ook het verslag van een medische beeldvorming opgesteld op 07 september 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat u voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) in eerste instantie evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Op de dag van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat het goed met u ging en dat u er klaar voor was om aan het persoonlijk onderhoud te beginnen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud aan gaf u aan dat u een cyste in uw hoofd heeft en dat u veel medicatie neemt, waaronder voor uw depressie (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.50). Uit de medische stukken die u en uw advocaat ná het persoonlijk onderhoud op 02 en 08 november 2022 per e-mail voorlegden blijkt inderdaad dat u een cyste heeft in uw hoofd en dat u medicatie neemt tegen depressie. De voorgelegde stukken geven echter geen blijk van een verminderd mentaal en/of verbaal vermogen, noch geven zij aan dat deze medische diagnoses van invloed zouden zijn op uw dagelijks functioneren.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat het onderhoud geheel op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf ook op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen uiteenzetten en dat u de tolk de hele tijd goed had begrepen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.51).

Bijgevolg kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u aangetekend werden verstuurd op 13 maart 2023. Het CGVS mocht geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud van u ontvangen, waardoor de conclusie werd getrokken dat u akkoord gaat met de inhoud van deze zoals opgesteld door de protection officer.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorafgaand moet worden opgemerkt dat u een hoogopgeleide, jonge vrouw bent en dat u bent opgegroeid in een financieel stabiel gezin die, zoals u verklaart, behoort tot de hogere sociale klassen in de Ethiopische samenleving. Zo groeide u op in een villa in een naar Ethiopische maatstaven welgestelde wijk in Addis Abeba, heeft u een diploma boekhouden behaald op een privé-universiteit, is uw vader een investeerder/zakenman in de koffieindustrie en onderhielt hij u altijd financieel (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.12, p.15-17). De band met uw vader en moeder, als ook uw zussen is altijd goed geweest en u noemt uw vader een goede vriend (NPO CGVS dd. 28.10.2022 p.18-20). Naast uw studie en professionele werkzaamheden hielp u uw vader in zijn bedrijf, stond u zo nodig in voor betalingen in naam van uw vader en u beschikte over zijn financiële middelen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.9). Dit alles maakt dat het Commissariaat-generaal u beschouwt als een hoogopgeleide en zelfstandige jonge vrouw die gewend was

zekere verantwoordelijkheid te hebben in het dagelijks leven. Het feit dat u bij uw professionele werkzaamheden instond voor de registratie van import en export van goederen bij een bedrijf dat samenwerkte met de overheid, bevestigt uw profiel zoals supra geschetst (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.14). Dit profiel werd eveneens door de opmerkingen van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigd (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.52).

Van iemand met een dergelijk redelijk hoog profiel wordt des te meer verwacht duidelijke, coherente en waarachtige verklaringen af te leggen over alle redenen waarom men het land van herkomst heeft verlaten, over wélke gebeurtenissen maakten dat zij het land diende te ontvluchten als ook de redenen waarom men in België een verzoek om internationale bescherming indient. U werd er bovendien door de protection officer tijdens de inleiding van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het zeer belangrijk was dat u de waarheid zou spreken, als ook dat u de plicht had om mee te werken. U gaf aan dit te zullen doen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.3).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te hebben en bij terugkeer vervolging te vrezen als ook reeds al hebben moeten ondergaan omwille van uw beweerde seksuele geaardheid. Het Commissariaat-generaal trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Ethiopië, maar het CGVS is in het licht van de elementen in uw dossier echter niet overtuigd dat u lesbisch bent, noch dat u reeds vervolgd bent vanwege deze beweerde seksuele oriëntatie.

Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoekster die beweert lesbisch te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en haar parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties, als ook doorleefde verklaringen verwachten. Doorheen uw verklaringen kan u het Commissariaat-generaal echter niet overtuigen van uw beweerde lesbische geaardheid en evenmin van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Ten eerste legt u geen doorleefde verklaringen af over de bewustwording van uw seksuele geaardheid. U verklaart dat in Ethiopië de cultuur en de religie overheersen en dat men er niet tegenin kan gaan, als ook dat homoseksualiteit met 15 jaar gevangenisstraf wordt bestraft (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.25, p.34). Verder verklaart u eveneens dat homoseksualiteit in Ethiopië als sodomie en slecht wordt beschouwd en dat het is verboden (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32, p.43). U weet dit, omdat u dat in de kerk heeft geleerd, als ook heeft gelezen op sociale media en platforms (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32). U geeft daarnaast aan dat u tot uw 17e levensjaar "normale" gevoelens had en dat u goed en slecht uit elkaar kon houden (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.34). Wanneer de protection officer u tot tweemaal toe vroeg wat u precies bedoelde met "normale" gevoelens, antwoordde u enkel dat u als elk kind 'normale' gevoelens had en dat u als kind 'normaal' was (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.34). Opvallend is uw bijkomende verklaring dat u in Ethiopië films heeft gezien waarin homoseksualiteit in voorkwam en dat u, wanneer u dan zag dat twee mannen elkaar kusten, hiervan "walgde" (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32).

Het is op zijn minst zeer bevreemdend te noemen dat u, als jonge vrouw die daarvoor "normale" gevoelens had en die bovendien "walgde" bij het zien van uiting van homoseksualiteit, dan "opeens" op uw 17e levensjaar gevoelens zou hebben ontwikkeld voor uw beste vriendin M. en dat u daar bovendien dan ook direct naar zou hebben gehandeld. U verklaart immers haar "opeens" te hebben gekust toen u "de kans" kreeg terwijl u samen een film aan het kijken waren (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.24, p.34).

Uw bijkomende verklaring dat u, ondanks uw religieuze ouders, uw maatschappij-conform opgroeien en kennis van homofobie in Ethiopië, dan eenvoudigweg "blij en gelukkig" bent op het moment dat u realiseert dat u romantische gevoelens heeft voor uw beste vriendin, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.34). U haalt bovendien zélf in uw vrij relaas aan dat u sinds uw kindertijd ervan doordrongen bent dat homoseksualiteit verboden is, zowel om het te zijn als om het uit te voeren. Dat het in Ethiopië wordt veroordeeld door de kerk en dat wanneer de overheid erachter komt dat iemand homoseksueel is, dat hij of zij dan veroordeeld zal worden tot een gevangenisstraf van 15 jaar. Daarnaast geeft u aan te weten dat men dan vermeden en geïsoleerd zal worden in de gemeenschap (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.25). Echter, nergens geeft u te kennen dat het hele proces van bewustwording van een niet-maatschappij conforme seksuele oriëntatie bij u ook maar iets van twijfels, overwegingen of bepaalde emoties teweegbracht. Het feit dat u bovendien er direct en opeens zodra u "de kans" kreeg naar gehandeld zou hebben, maakt dat het Commissariaat-generaal des te meer grote vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de ontdekking en bewustwording van uw seksuele oriëntatie.

Bovendien is uw algehele uitleg over uw-zogenaamde- toenadering tot M., uw eerste en enige vrouwelijke partner, zoals supra uiteengezet allesbehalve realistisch in een land waar een dergelijke mate van homofobie heerst. Het is uitermate bedenkelijk dat u, niet wetende of M. wel op vrouwen valt of zelfs maar haar standpunt ten aanzien van relaties tussen personen van hetzelfde geslacht kennende –u was immers ook haar eerste relatie-, haar ongeremd zou kussen en vervolgens via een telefoonbericht zou vertellen over uw

gevoelens voor haar, hiermee uw nauwe jarenlange, vriendschap op het spel zettend (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.24, p.39, p.41).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt daarbovenop geenszins dat u uw lesbische geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit de COI als ook uit uw eigen verklaringen blijkt dat de Ethiopische maatschappij effectief een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich –in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving- volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte- lesbische geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier –integendeel- zelfs gelukkige gevoelens bij had. Ook is het om diezelfde reden weinig geloofwaardig dat M. ook “gewoon blij” was met de bewustwording van haar lesbische geaardheid, zonder dat zij zich daar zorgen over zou maken (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.41). Het is, zoals supra uiteengezet, zeer onwaarschijnlijk dat u zomaar het risico nam om te handelen naar uw beweerde gevoelens zonder er bij stil te staan wat de mogelijke consequenties voor u zouden zijn, juist omdat u aangeeft goed te weten welke risico's er kunnen zijn bij het uiten van een homoseksuele geaardheid.

Wat uw beweerde relatie met M. verder ondermijnt zijn de toch wel oppervlakkige en weinig doorleefde antwoorden die u geeft op de vragen over M. en uw relatie met haar. Zo antwoordde u op de vraag om over uw vriendin te vertellen met de vraag wat u zou moeten vertellen (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.38). De protection officer paste de vraagstelling aan en insisterde dat u zou vertellen over uw eerste en enige partner met wie u bovendien uw seksuele geaardheid heeft ontdekt. U antwoordde uiteindelijk dat M. haar hobby's filmkijken en dansen waren. Op de vraag wat jullie dan graag samen deden, antwoordde u opnieuw “filmkijken”. De protection officer vraagt u opnieuw om te vertellen over M. en dan antwoordde u enkel oppervlakkig dat M. een positief en extravert persoon is en dat zij u altijd hielp en steunde. U vertelde niet veel later ook dat u met M. in hotels verbleef en dat u dan de liefde met haar bedreef. Het ontwijken van de vragen als ook de oppervlakkige antwoorden die u heeft gegeven over uw enige amoureuze en enige vrouwelijke partner ondermijnen de geloofwaardigheid van de relatie die u met haar zou hebben gehad. Juist omdat M. uw eerste en enige liefde was en juist omdat zij de liefde was waarbij u uw seksuele geaardheid ontdekte in die zeer specifieke en homofobe context in Ethiopië, een context waarbij het allesbehalve evident is om uw seksuele geaardheid kenbaar te maken gezien de vele risico's die hieraan verbonden zijn, zowel persoonlijk als maatschappelijk, juist dán mag er verwacht worden dat u doorleefde en uitgebreide verklaringen over deze partner zou kunnen afleggen. U blijft hier in gebreke, ondanks dat u, zoals supra omschreven, de risico's heel goed kende en dit ondermijnt de geloofwaardigheid van deze beweerde relatie nog verder.

Ook uw verklaringen over het incident waarbij uw broer en vervolgens uw ouders uw seksuele geaardheid ontdekte maken dat het Commissariaat-generaal vraagtekens zet bij de waarachtigheid van uw verklaringen. Zo verklaarde u dat u thuis met M. aan het zoenen was en dat u “dacht” dat er niemand thuis was (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.24). Het feit dat u ondanks uw kennis van de risico's dan toch thuis, in een huis waar u met meerdere mensen woonde, zonder tijdens uw vrij relaas ook maar enige blijk te geven van voorzorgsmaatregelen die u zou hebben genomen betreffende uw veiligheid, het risico nam om uiting te geven aan uw homoseksuele gevoelens is zeer bevreemdend en zet vraagtekens bij de waarachtigheid van deze vervolgingsfeiten waarbij zowel u als M. gewond zouden zijn geraakt (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.15). Verder moet worden opgemerkt dat u eveneens enkel oppervlakkige informatie kan geven over de enige persoon aan wie u, buiten M., verteld zou hebben over uw lesbische geaardheid. Zo kan u over deze vrouw enkel vertellen dat haar voornaam W. is, dat zij in de wijk Bole woont en dat zij een witte vrouw als partner had en daardoor vaak naar het buitenland reisde (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.12-13, p.37, p.42-43). U verklaart dat u wist dat W. lesbisch was, omdat u haar op een feestje openlijk had zien zoenen met een vrouw, doch u weet niet meer wanneer u dat heeft gezien (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32).

Het roept tenminste vraagtekens op dat deze collega in de homofobe Ethiopische samenleving op een verjaardagsfeestje openlijk haar lesbische geaardheid toonde, maar nog opmerkelijker is uw verklaring dat W. u in diezelfde homofobe samenleving ‘aanmoedigde’ (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.33). En ondanks dat u enige jaren met W. samenwerkte, u juist bij haar 6 maanden toevlucht zocht na uw vlucht uit Metu en zij u bovendien hielp het land te ontvluchten: u kan niets meer dan bovenstaande over W. vertellen. Dit is op zijn minst opvallend te noemen, want u kende W. al sinds 2009 ETH (2016/2017), omdat zij één van de twee collega's was waarmee u samenwerkte in het kleine transportbedrijf (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.14).

Voorts zijn uw gebrek aan kennis en uw geheel afwezige affiniteit met de LGBTQ leefwereld in Ethiopië op zijn minst merkwaardig te noemen en ondermijnt dit verder de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie. Zo heeft u géén kennis over het homoseksuele milieu in Ethiopië, kent u geen belangengroepen, noch websites of organisaties, geen plaatsen of bars waar gays samenkomen in Addis Abeba, noch weet u welke pejoratieve bewoordingen er in de Ethiopische samenleving worden gebruikt voor mensen met een andere dan heteroseksuele geaardheid. U heeft hiernaar noch gevraagd, noch uzelf erover geïnformeerd (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.43-44). Wél heeft u op het Internet teruggevonden dat er in Ethiopië een wetsartikel is toegevoegd aan de grondwet dat “tegen homoseksualiteit is” (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.43-44), maar zoeken naar lotgenoten deed u niet. Gezien de specifieke homofobe Ethiopische context, is het uiteraard te begrijpen dat het niet evident is voor leden van de LGBTQ gemeenschap om elkaar te ontmoeten of naar bepaalde organisaties te stappen, maar uw manifest gebrek aan doorleefde verklaringen enerzijds over het

leven en leefwereld van LGBTQ in Addis Abeba enerzijds, en het gebrek aan voeling en kennis van en met aan LGBTQ gelieerde organisaties is alleszins frappant te noemen.

Ook in België, het land waar u reeds ruim 2 jaar verbleef op datum van het persoonlijk onderhoud, heeft u geen kennis van steungroepen voor homoseksuele mensen noch kent u ontmoetingsplaatsen, cafés of events door en voor homoseksuelen. U geeft aan dat u de “kans” nog niet heeft gehad om andere gay members te leren kennen (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.46-47), een opmerkelijke instelling die tekenend is voor uw zeer geringe affiniteit met de leefwereld van homoseksuelen. Gezien u een vrees voor vervolging en reeds eerdere vervolging aanhaalt juist vanwege uw seksuele oriëntatie en u bovendien -zoals supra uiteengezet- een hoogopgeleide zelfstandige vrouw bent, mag er tenminste enige notie én affiniteit verwacht mag worden met, zo beweert u, uw eigen gemeenschap en leefwereld in de Ethiopische samenleving als ook in België. Het ontbreken hiervan is dan ook, zoals supra gezegd, tekenend.

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over de tijdsspanne van de vervolgingsfeiten die u verklaart vanwege uw vermeende lesbische geaardheid meegemaakt te hebben. U verklaart namelijk op 29.06.2010 ETH (08.03.2018) door uw halfbroer en zijn vriend thuis met uw vriendin te zijn betrappt en vervolgens te zijn opgesloten, waarna uw ouders en uw broer u na enkele dagen naar een familievriend in Metu brachten. Daar zou u volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal negen maanden hebben verbleven (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.12, p.26). In Metu zou u “nooit de kans gekregen hebben om naar buiten te gaan” (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.13). Op 30.03.2011 ETH (09.12.2018) heeft u toch kunnen vertrekken uit de woning en bent u naar het busstation in Metu gegaan, waar u een buschauffeur smeekte om u mee te nemen naar Addis Abeba (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.26).

Er moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens heeft verklaard dat u met uw eigen paspoort naar Europa bent gereisd en dat u dit paspoort zélf in 2009 ETH (2016/2017 Europese kalender) heeft aangevraagd omwille van dat u een internationaal paspoort nodig had om indien nodig te kunnen reizen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.7). Dit paspoort, zo blijkt uit de gegevens verkregen uit het Visum Information System (opgevraagd op dd. 31.1.2020, informatie toegevoegd aan blauwe map, administratief dossier) en hierna VIS genoemd, is uitgereikt op 05 april 2018. Derhalve en gezien deze datum van afgifte zou het paspoort aan u uitgereikt zijn op een moment waarvan u eveneens beweert vast te hebben gezeten in Metu, een stad op ongeveer 540 kilometer van Addis Abeba.

Er zijn nog discrepanties in de tijdsspanne die u geeft en waarin uw beweerde vervolging vanwege uw verklaarde seksuele oriëntatie zou hebben plaatsgevonden. Zo zou u na vertrek uit Metu en aankomst in Addis Abeba rechtstreeks naar uw oud-collega en vriendin W. in Bole zijn gegaan en zou u haar direct ál uw problemen hebben verteld (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.26-27). In de tijd dat u bij W. in Bole verblijft wordt u, terwijl u op straat loopt, nogmaals aangevallen door uw halfbroer en zijn vriend. Dit gebeurde volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal eerst in de 11e maand van 2010 ETH (juli 2018) (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.27), vervolgens in de 1e maand van 2011 ETH (september 2018) (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.28) en dan in de 5e maand van 2011 ETH (januari 2019) (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.28). Wanneer de protection officer u op het einde van het persoonlijk onderhoud confronteert met het feit dat u drie verschillende datums heeft gegeven waarop deze tweede aanval gebeurd zou zijn, reageert u geagiteerd en zegt u dat u zich vergist heeft en dat dit komt omdat men in Ethiopië twee verschillende kalenders gebruikt. Deze verschoning is vanwege uw supra uiteengezette profiel voor het Commissariaat-generaal niet afdoende en doet eerder vermoeden dat u uw relaas aanpast naar gelang de vragen die u gesteld worden, gezien de eerste twee datums die u noemde in de periode vallen waarin u nog in Metu zou hebben verbleven. Daarnaast komt uit diezelfde gegevens uit het VIS naar voren dat uw verklaarde geboortedatum niet overeenkomt met de geboortedatum zoals vermeld op uw paspoort. Zo blijkt uit gegevens uit de Visum Information System (VIS) dat uw geboortedatum (...) oktober 1996 is. U verklaarde echter bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming te zijn geboren op (...) februari 1997. Zowel de officier bij de Dienst Vreemdelingenzaken als de protection officer op het CGVS wezen u erop dat het zeer vreemd was dat uw verklaarde geboortedatum niet overeenkomt met de geboortedatum op uw, zo verklaarde u zélf, authentieke Ethiopische paspoort. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken paste u op 10 juni 2020 uiteindelijk uw geboortedatum eerst aan naar (...) februari 1998, om vervolgens deze te wijzigen naar (...) oktober 1998. Een datum die nog altijd niet overeenkomt met de geboortedatum vermeldt op uw paspoort, te weten (...) oktober 1996.

Bij de confrontatie met deze andere geboortedatum tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS reageert u wederom geagiteerd en verklaart u uiteindelijk dat u bent geboren op (...)02.2011 ETH (in Europese kalender (...) oktober 1998). Uw uitleg dat de smokkelaar uw paspoort moet hebben aangepast en dat u sinds de ontvangst van uw paspoort –te weten op 05 april 2018- tot aan uw vertrek in mei 2019 nooit in uw paspoort heeft gekeken is allesbehalve overtuigend of afdoende om deze discrepantie in uw geboortedatum te verklaren. Ook uw toevoeging dat de tolk op DVZ niet goed was en dat er een fout is gemaakt in de omrekening van de datum van de Ethiopische Ge'ez kalender naar de in Europa gebruikte Gregoriaanse kalender kan het vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten moedwillig tracht te misleiden wat betreft (een gedeelte van) uw identiteit niet ontkrachten (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.49). Er vanuit gaande dat de geboortedatum op uw authentieke paspoort juist is, ondermijnt het feit dat u pas op uw 19e levensjaar opeens gevoels voor een vrouw zou hebben gekregen de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid verder.

Tot slot haalt het Commissariaat-generaal nog aan uw verzoek om internationale bescherming laattijdig is. U verklaart immers reeds op 15 mei 2019 van Addis Abeba naar Frankrijk te zijn gereisd, dat u enkele maanden in Frankrijk heeft verbleven voordat u eind januari naar België reist en u op 03 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indient (NPO CGVS 28.10.2022, p.7).

Op de vraag van de protection officer waarom u niet in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, antwoordde u opmerkelijk genoeg "dat Frankrijk niet uw eindbestemming was" als ook dat uw reisdoel het Verenigd Koninkrijk was (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.29-30). Deze instelling maakte dat u pas 9 maanden later, te weten op 03 februari 2020, een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Volgens uw verklaringen zou dit komen doordat de smokkelaar u beloftes bleef doen en u zei te wachten, wat u uiteindelijk dan ook al die maanden eenvoudigweg heeft gedaan in twee verschillende woningen in voor u onbekende plaatsen– verklaringen waar het Commissariaat-generaal gezien uw profiel als hoogopgeleide, zelfstandige vrouw uit de hogere sociale klasse in Addis Abeba, toch op zijn minst vraagtekens bij plaatst.

Van iemand die daadwerkelijk een gegronde vrees koestert voor vervolging of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade in haar land van herkomst, kan verwacht worden dat deze zich zo snel mogelijk aanmeldt aan de bevoegde asielinstanties. Dat u na aankomst in Europa driekwart jaar wacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en bovendien aangeeft dat Frankrijk niet de "eindbestemming" was, toont bijgevolg aan dat u deze nood voor bescherming noch dringend noch noodzakelijk achtte. Dit gegeven doet reeds bij voorbaat afbreuk aan de door u voorgehouden ernst van uw beweerde vrees voor vervolging.

Uit bovenstaande pertinente argumenten komt het CGVS dan ook tot de algemene conclusie dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als niet geloofwaardig worden beschouwd. Zo kunnen er ernstige vragen worden gesteld bij het door u voorgehouden profiel (zijnde een lesbische vrouw in Ethiopië). Ook kunnen ernstige vragen gesteld worden bij de door u beweerde vervolging vanwege deze seksuele oriëntatie en de lesbische relatie die u zou hebben onderhouden met uw beste vriendin M., de ontdekking daarvan en de hierop volgende vervolgingsfeiten.

Zoals supra uitvoerig uiteengezet hecht het CGVS dan ook géén geloof aan de door u beweerde seksuele oriëntatie en daarmee wordt er óók geen geloof gehecht aan de door u naar voren gebrachte vervolgingsfeiten in uw land van herkomst, noch aan uw vrees bij een terugkeer naar uw land van herkomst, Ethiopië.

De voorgelegde (medische) documenten kunnen bovenstaande uiteengezette conclusie niet veranderen. Ter vervollediging wijst het Commissariaat-generaal u erop dat medische problemen op zich niet onder het toepassingsgebied vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. U dient zich hiervoor te wenden tot de daartoe geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet. Tevens wijst zij op de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) alsook op de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en voert zij aan manifeste appreciatiefout aan.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze omstandig te weerleggen.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden foto's van verzoekster met "haar vriendin" toegevoegd.

2.2.2. Verzoekster brengt op 7 maart 2024 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan een getuigenverklaring van 27 februari 2024 wordt toegevoegd van K. L. U. met een kopie van diens attest van immatriculatie.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit

alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat u voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) in eerste instantie evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Op de dag van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat het goed met u ging en dat u er klaar voor was om aan het persoonlijk onderhoud te beginnen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud aan gaf u aan dat u een cyste in uw hoofd heeft en dat u veel medicatie neemt, waaronder voor uw depressie (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.50). Uit de medische stukken die u en uw advocaat ná het persoonlijk onderhoud op 02 en 08 november 2022 per e-mail voorlegden blijkt inderdaad dat u een cyste heeft in uw hoofd en dat u medicatie neemt tegen depressie. De voorgelegde stukken geven echter geen blijk van een verminderd mentaal en/of verbaal vermogen, noch geven zij aan dat deze medische diagnoses van invloed zouden zijn op uw dagelijks functioneren.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat het onderhoud geheel op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf ook op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen uiteenzetten en dat u de tolk de hele tijd goed had begrepen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.51).

Bijgevolg kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster is van mening een kwetsbaar profiel te hebben doch hiermee en met de verwijzing naar haar vluchtrelaas dat ongeloofwaardig wordt bevonden (cf. *infra*) en door te volharden dat zij aan ernstige depressies lijdt waarmee reeds rekening werd gehouden, brengt verzoekster geen valabele elementen bij die bovenstaande concrete bevindingen kunnen weerleggen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Ethiopië vervolging wegens haar (homo)seksuele geaardheid.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster geen actuele en gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag aannemelijk heeft gemaakt of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.3.5.2. De Raad kan de commissaris-generaal bijtreden in diens oordeel dat verzoekster er niet in slaagt haar lesbische geaardheid aannemelijk te maken noch erin slaagt aannemelijk te maken dat zij reeds vervolgd is vanwege deze beweerde seksuele oriëntatie.

In dit verband wordt er vooreerst op gewezen dat een aangevoerde lesbische geaardheid slechts aannemelijk kan worden geacht wanneer een verzoekster om internationale bescherming blijk geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8).

Van een asielzoekster die zichzelf identificeert als lesbisch en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in haar land van oorsprong kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoon, quod non in casu.

Verzoekster werpt reeds inleidend op dat in gedachten moet worden gehouden dat Ethiopië een land is waar homoseksualiteit algemeen als een taboe wordt beschouwd. Mensen die zich aangetrokken voelen tot mensen van hetzelfde geslacht als zijzelf, kunnen te maken krijgen met stigmatisering, discriminatie en geweld, waardoor ze gedwongen worden om hun seksuele geaardheid te verbergen, aldus verzoekster. In deze context meent verzoekster altijd gedwongen te zijn geweest om te zwijgen over haar seksuele geaardheid en er niet veel over te praten in haar omgeving, uit angst voor represailles. Als gevolg hiervan moeten de asielautoriteiten volgens verzoekster redelijkerwijs begrijpen dat praten over haar homoseksualiteit en zich plotseling openstellen voor een vreemde, tijdens een persoonlijk onderhoud die bijzonder stressvol is, een zeer moeilijke oefening is. Verzoekster wijst er hierbij op dat zij duidelijk niet gewend is aan individuele introspectie en het hardop uiten van haar gevoelens waarbij het belangrijk is om te begrijpen dat zij voor unieke uitdagingen stond toen zij haar seksuele geaardheid met het CGVS besprak waar zij moeite had om over haar seksuele geaardheid te praten zoals blijkt uit het interviewverslag.

De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere vluchtmotieven, zijn de eigen verklaringen van de betrokken verzoekster dan ook van wezenlijk belang.

De verklaringen die een verzoekster om internationale bescherming over haar seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen dan ook het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoekster geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande haar gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35).

De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekster minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoekster die zichzelf identificeert als lesbisch en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in haar land van oorsprong kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoon.

De commissaris-generaal stipt terecht aan dat hoewel het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, er van een verzoekster die beweert lesbisch te zijn, mag verwacht worden dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Er mag volgens het CGVS en ook de Raad, van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas worden verwacht zonder grote incoherenties alsook doorleefde verklaringen. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke.

Zo wordt in de bestreden beslissing pertinent geoordeeld dat verzoekster ten eerste geen doorleefde verklaringen aflegt over de bewustwording van haar seksuele geaardheid:

“U verklaart dat in Ethiopië de cultuur en de religie overheersen en dat men er niet tegenin kan gaan, als ook dat homoseksualiteit met 15 jaar gevangenisstraf wordt bestraft (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.25, p.34). Verder verklaart u eveneens dat homoseksualiteit in Ethiopië als sodomie en slecht wordt beschouwd en dat het is verboden (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32, p.43). U weet dit, omdat u dat in de kerk heeft geleerd, als

ook heeft gelezen op sociale media en platforms (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32). U geeft daarnaast aan dat u tot uw 17e levensjaar "normale" gevoelens had en dat u goed en slecht uit elkaar kon houden (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.34). Wanneer de protection officer u tot tweemaal toe vroeg wat u precies bedoelde met "normale" gevoelens, antwoordde u enkel dat u als elk kind 'normale' gevoelens had en dat u als kind 'normaal' was (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.34). Opvallend is uw bijkomende verklaring dat u in Ethiopië films heeft gezien waarin homoseksualiteit in voorkwam en dat u, wanneer u dan zag dat twee mannen elkaar kusten, hiervan "walgde" (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32).

Het is op zijn minst zeer bevreemdend te noemen dat u, als jonge vrouw die daarvoor "normale" gevoelens had en die bovendien "walgde" bij het zien van uiting van homoseksualiteit, dan "opeens" op uw 17e levensjaar gevoelens zou hebben ontwikkeld voor uw beste vriendin M. en dat u daar bovendien dan ook direct naar zou hebben gehandeld. U verklaart immers haar "opeens" te hebben gekust toen u "de kans" kreeg terwijl u samen een film aan het kijken waren (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.24, p.34)."

Verzoekster bekritiseert verweerders appreciatie die volgens haar foutief is en wijst op algemene informatie inzake de culturele context waarin zij is opgegroeid en inzake de identiteitsstrategie van ontkenning. Er wordt in het verzoekschrift toegelicht dat verzoekster zichzelf vóór haar zeventiende nooit als homoseksueel heeft beschouwd, en zelfs verklaarde dat ze gevoelens had gehad die zij als "normaal" omschreef. Dit zou volgens verzoekster verklaard kunnen worden door de sociale context waarin zij opgroeide: een context die gekenmerkt werd door homofobie, verboden en vervolging van de LGBT-gemeenschap, waarvan ze zich volledig bewust was. Voorts wordt betoogd dat verzoekster een van de strategieën gebruikte om homoseksualiteit in de samenleving te beheersen, namelijk absolute geheimhouding. In het begin praatte ze helemaal niet over haar gevoelens voor haar vriendin M., aldus verzoekster die tot slot aanhaalt dat zij er niet voor had gekozen om homoseksueel te zijn. Er wordt aangevoerd dat bewustwording niet op dezelfde manier verloopt voor alle homoseksuele personen en dat een Belgische homoseksueel misschien gemakkelijker en eerder bewust kan worden van zijn homoseksualiteit omdat hij niet per se de behoefte voelt om identiteitsstrategieën te ontwikkelen ter zelfbescherming terwijl een Ethiopische homoseksueel, gezien de homofobe context in Ethiopië, meer moeite zal hebben om zichzelf te accepteren en zeer krachtige identiteitsstrategieën zal aannemen ter zelfbescherming tegen zijn aantrekking tot mensen van hetzelfde geslacht, zelfs tot het punt waarop hij afkeer voelt bij het zien van beelden van mensen die deze homoseksualiteit vertegenwoordigen.

Door louter verweerders appreciatie en gevolgtrekkingen te bekritisieren en te wijzen op algemene informatie aangaande de culturele context en de identiteitsstrategie van ontkenning waarbij verzoekster wijst op haar verklaringen op het CGVS, brengt verzoekster geen dienstige elementen bij die voorgaande terechte bevindingen kunnen weerleggen.

Hoewel verzoekster enigszins kan gevolgd worden in het betoog dat gezien de homofobe context in Ethiopië er bepaalde identiteitsstrategieën ontwikkeld kunnen worden ter zelfbescherming, komt het dan des te minder aannemelijk voor dat verzoekster dan toch direct heeft gehandeld naar haar plotse gevoelens zonder enige voorzorgsmaatregelen (persoonlijk onderhoud, p. 24, 34).

In samenhang met het voorgaande motiveert de commissaris-generaal terdege:

"Uw bijkomende verklaring dat u, ondanks uw religieuze ouders, uw maatschappij-conform opgroeien en kennis van homofobie in Ethiopië, dan eenvoudigweg "blij en gelukkig" bent op het moment dat u realiseert dat u romantische gevoelens heeft voor uw beste vriendin, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.34). U haalt bovendien zelf in uw vrij relaas aan dat u sinds uw kindertijd ervan doordrongen bent dat homoseksualiteit verboden is, zowel om het te zijn als om het uit te voeren. Dat het in Ethiopië wordt veroordeeld door de kerk en dat wanneer de overheid erachter komt dat iemand homoseksueel is, dat hij of zij dan veroordeeld zal worden tot een gevangenisstraf van 15 jaar. Daarnaast geeft u aan te weten dat men dan vermeden en geïsoleerd zal worden in de gemeenschap (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.25). Echter, nergens geeft u te kennen dat het hele proces van bewustwording van een niet-maatschappij conforme seksuele oriëntatie bij u ook maar iets van twijfels, overwegingen of bepaalde emoties teweegbracht. Het feit dat u bovendien er direct en opeens zodra u "de kans" kreeg naar gehandeld zou hebben, maakt dat het Commissariaat-generaal des te meer grote vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de ontdekking en bewustwording van uw seksuele oriëntatie.

Bovendien is uw algehele uitleg over uw-zogenaamde- toenadering tot M., uw eerste en enige vrouwelijke partner, zoals supra uiteengezet allesbehalve realistisch in een land waar een dergelijke mate van homofobie heerst. Het is uitermate bedenkelijk dat u, niet wetende of M. wel op vrouwen valt of zelfs maar haar standpunt ten aanzien van relaties tussen personen van hetzelfde geslacht kennende –u was immers ook haar eerste relatie-, haar ongeremd zou kussen en vervolgens via een telefoonbericht zou vertellen over uw gevoelens voor haar, hiermee uw nauwe jarenlange, vriendschap op het spel zettend (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.24, p.39, p.41).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt daarbovenop geenszins dat u uw lesbische geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit de COI als ook uit uw eigen verklaringen blijkt dat de Ethiopische maatschappij effectief een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich –in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving- volstrekt niet zou

hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte- lesbische geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier –integendeel- zelfs gelukkige gevoelens bij had. Ook is het om diezelfde reden weinig geloofwaardig dat M. ook “gewoon blij” was met de bewustwording van haar lesbische geaardheid, zonder dat zij zich daar zorgen over zou maken (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.41). Het is, zoals supra uiteengezet, zeer onwaarschijnlijk dat u zomaar het risico nam om te handelen naar uw beweerde gevoelens zonder er bij stil te staan wat de mogelijke consequenties voor u zouden zijn, juist omdat u aangeeft goed te weten welke risico’s er kunnen zijn bij het uiten van een homoseksuele geaardheid.”

Verzoekster repliceert dat zij wel degelijk een lang denkproces heeft doorlopen en wijst op haar verklaringen op het CGVS waaruit blijkt dat zij, nadat zij had ontdekt dat zij zich aangetrokken voelde tot M., haar gevoelens ongeveer een jaar lang verborgen heeft gehouden en het geheim voor zichzelf heeft gehouden. Ze legde zelfs uit dat deze situatie haar hele leven had beïnvloed en dat ze bang was dat haar gevoelens haar relatie met M. zouden beïnvloeden, aldus verzoekster. Ze legt verder uit dat ze wachtte tot ze zeker was van haar gevoelens voordat ze zichzelf aan haar vriendin onthulde. Verzoekster vervolgt dat ze onmiddellijk na haar eerste kus geschokt was en dat haar eerste instinct was om naar buiten te kijken om te zien of iemand hen gezien had.

Voorts legt verzoekster haar blijde gevoelens uit na de kus. Ze licht toe dat ze blij was geweest omdat ze dacht dat ze haar beste vriendin voor altijd kwijt was, en het feit dat ze erachter was gekomen dat de gevoelens wederzijds waren, had haar een zeker gevoel van opluchting en geluk gegeven. Dit is een heel normale situatie volgens verzoekster, zelfs in een land als Ethiopië. In elk geval wordt aangevoerd dat verzoekster uitlegde dat, hoewel ze blij was te weten dat M. ook van haar hield, ze zich nog steeds bang voelde. Verzoekster wijst op haar verklaringen op het CGVS en benadrukt dat het nog steeds moeilijk is om te accepteren wat er is gebeurd waarbij ze nog steeds denkt dat het een fout was, hoewel ze zichzelf langzamerhand begint te accepteren zoals ze is.

Door kritiek te uiten op verweerders pertinente overwegingen en te volharden in haar verklaringen op het CGVS, brengt verzoekster geen overtuigende elementen bij die bovenstaande motieven kunnen ombuigen.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog kritiek uit op de stelling dat zij plotseling een relatie kreeg met M. en toelicht dat zij M. reeds kende van haar zesde, dat zij beste vriendinnen waren met een hechte vertrouwensband en hun langdurige vriendschap een solide kader bood voor de ontwikkeling van hun relatie, oordeelt de Raad dat zij met dergelijk betoog geenszins afbreuk doen aan de terechte vaststelling dat zij nergens te kennen gaf dat het hele proces van bewustwording van een niet-maatschappij conforme seksuele oriëntatie bij haar ook maar iets van twijfels, overwegingen of bepaalde emoties teweegbracht en aan de vaststelling dat het, in de door haarzelf geschetste context van een homofobe omgeving waarbij ze aangaf dat ze niet eens wist of M. wel op vrouwen viel, weinig aannemelijk is dat zij zo direct zou handelen naar haar gevoelens vanaf dat ze ertoe de kans kreeg zonder enige voorzorgsmaatregelen en dan ook nog eens dit later via een telefoonbericht zou vertellen (persoonlijk onderhoud, p. 24, 39).

De Raad herhaalt in dit verband dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster coherente en doorleefde verklaringen aflegt over haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van haar geaardheid die verder reiken dan stereotiepe opvattingen. Verder mag worden verwacht dat een verzoekster kan vertellen wat dit voor haar en haar omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in haar land van herkomst en hoe haar ervaringen, volgens haar relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoekster afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld. Er mag in dat geval van een verzoekster worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin zij zich onder andere voor de vraag ziet gesteld wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van haar land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze zij daaraan invulling wil en kan geven. Het is daarom aan de verzoekster om internationale bescherming om vooral aan de hand van haar verklaringen haar gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de verzoekster afkomstig is. Zij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt.

In de bestreden beslissing wordt vervolgens op goede gronden gesteld dat wat verzoeksters beweerde relatie met M. verder ondermijnt de toch wel oppervlakkige en weinig doorleefde antwoorden zijn die zij geeft op de vragen over M. en haar relatie met haar:

“Zo antwoordde u op de vraag om over uw vriendin te vertellen met de vraag wat u zou moeten vertellen (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.38). De protection officer paste de vraagstelling aan en insisterde dat u zou vertellen over uw eerste en enige partner met wie u bovendien uw seksuele geaardheid heeft ontdekt. U antwoordde uiteindelijk dat M. haar hobby’s filmkijken en dansen waren. Op de vraag wat jullie dan graag samen deden, antwoordde u opnieuw “filmkijken”. De protection officer vraagt u opnieuw om te vertellen over M. en dan antwoordde u enkel oppervlakkig dat M. een positief en extravert persoon is en dat zij u altijd hielp en steunde. U vertelde niet veel later ook dat u met M. in hotels verbleef en dat u dan de liefde met haar bedreef. Het ontwijken van de vragen als ook de oppervlakkige antwoorden die u heeft gegeven over uw enige amoureuze en enige vrouwelijke partner ondermijnen de geloofwaardigheid van de relatie die u met haar zou hebben gehad. Juist omdat M. uw eerste en enige liefde was en juist omdat zij de liefde was waarbij u uw seksuele geaardheid ontdekte in die zeer specifieke en homofobe context in Ethiopië, een context

waarbij het allesbehalve evident is om uw seksuele geaardheid kenbaar te maken gezien de vele risico's die hieraan verbonden zijn, zowel persoonlijk als maatschappelijk, juist dan mag er verwacht worden dat u doorleefde en uitgebreide verklaringen over deze partner zou kunnen afleggen. U blijft hier in gebreke, ondanks dat u, zoals supra omschreven, de risico's heel goed kende en dit ondermijnt de geloofwaardigheid van deze beweerde relatie nog verder."

Verzoekster volhardt louter in de reeds afgelegde verklaringen en benadrukt de romantische relatie met M. doch kan hiermee geenszins verweerders omstandige en concrete overwegingen ontkrachten.

De Raad treedt verder deze motieven bij:

"Ook uw verklaringen over het incident waarbij uw broer en vervolgens uw ouders uw seksuele geaardheid ontdekte maken dat het Commissariaat-generaal vraagtekens zet bij de waarachtigheid van uw verklaringen. Zo verklaarde u dat u thuis met M. aan het zoenen was en dat u "dacht" dat er niemand thuis was (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.24). Het feit dat u ondanks uw kennis van de risico's dan toch thuis, in een huis waar u met meerdere mensen woonde, zonder tijdens uw vrij relaas ook maar enige blijk te geven van voorzorgsmaatregelen die u zou hebben genomen betreffende uw veiligheid, het risico nam om uiting te geven aan uw homoseksuele gevoelens is zeer bevreemdend en zet vraagtekens bij de waarachtigheid van deze vervolgingsfeiten waarbij zowel u als M. gewond zouden zijn geraakt (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.15)."

Er wordt in het verzoekschrift aangegeven dat deze motieven ontoereikend zijn waarbij wordt opgemerkt dat de meeste asielzoekers die met dit probleem te maken hebben, echter per definitie hun land zullen ontvluchten als gevolg van "onvoorzichtigheid". Verzoeker stelt voorts te hebben uitgelegd dat ze dacht dat er helemaal niemand naar het huis zou komen, omdat de leden van haar familie allemaal vertrokken waren, druk bezig met hun werk en zaken. Zij geeft tevens aan haar raadsman uitgelegd te hebben dat ze opgewonden waren en door een vlaag van genegenheid waren overvallen. Verzoekster meent dat ze redelijkerwijs niet had kunnen verwachten dat haar broer en niet het huis zouden binnenkomen, ook al was het niet de bedoeling dat zij op dat moment zouden arriveren. Ze beklemtoont dat zij dit tafereel dan ook niet kon voorzien, vooral omdat er op dat moment geen verdenking van homoseksualiteit bij haar bestond. Ook wordt toegelicht dat verzoekster een relatie had met M. op een zuiver private plaats, uit het zicht en dus niet op klaarlichte dag op een openbare plaats. Daarnaast meent verzoekster dat homoseksuelen ook het recht hebben om een relatie te willen en zichzelf de middelen te geven om dat te doen, ondanks de risico's en ongeacht het homofobe klimaat. Deze onvoorzichtigheid kan op geen enkele manier leiden tot twijfel aan de context zoals beschreven door de aanvrager of aan de realiteit van de relatie tussen hen, aldus verzoekster. Tot slot is het volgens verzoekster duidelijk dat in een land als Ethiopië, waar homoseksualiteit sterk onderdrukt wordt, elk homoseksueel gedrag of elke homoseksuele relatie een aanzienlijk risico inhoudt. Het is dan ook systematisch op momenten van onachtzaamheid of onoplettendheid dat homoseksuelen, die zich meestal verstoppen, ontdekt worden en in de problemen komen zodat het naar mening van verzoekster uiteindelijk de vraag is waar en wanneer zij in staat zal zijn om in vrijheid in een liefdevolle relatie met haar vriendin te leven. Hierbij wordt beklemtoond dat alle plaatsen in Ethiopië waar homoseksuelen relaties hebben, per definitie een zeker risico inhouden. Verzoekster volhardt in haar verklaringen dat zij werd verrast en meent dat deze verklaringen duidelijk en nauwkeurig zijn.

Verzoeksters betoog overtuigt allerminst. In tegenstelling tot wat zij beweert, bevond ze zich geenszins op een "zuiver private plaats" daar zij immers samenwoonde met haar ouders, haar broer en niet en haar moeder bovendien, hoewel ze soms haar vader hielp, een huisvrouw was (persoonlijk onderhoud, p. 15). In deze omstandigheden kon van verzoekster, die stelde reeds een jaar lang lesbische gevoelens te hebben en dit voor M. (persoonlijk onderhoud, p. 23), wel degelijk redelijkerwijze verwacht worden dat zij enige voorzorgsmaatregelen zou treffen. Verzoekster weet zodoende niet te overtuigen dat zij slechts pech had doch haar geen roekeloosheid kan worden verweten.

In de bestreden beslissing wordt pertinent vervolgd:

"Verder moet worden opgemerkt dat u eveneens enkel oppervlakkige informatie kan geven over de enige persoon aan wie u, buiten M., verteld zou hebben over uw lesbische geaardheid. Zo kan u over deze vrouw enkel vertellen dat haar voornaam W. is, dat zij in de wijk Bole woont en dat zij een witte vrouw als partner had en daardoor vaak naar het buitenland reisde (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.12-13, p.37, p.42-43). U verklaart dat u wist dat W. lesbisch was, omdat u haar op een feestje openlijk had zien zoenen met een vrouw, doch u weet niet meer wanneer u dat heeft gezien (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.32).

Het roept tenminste vraagtekens op dat deze collega in de homofobe Ethiopische samenleving op een verjaardagsfeestje openlijk haar lesbische geaardheid toonde, maar nog opmerkelijker is uw verklaring dat W. u in diezelfde homofobe samenleving 'aanmoedigde' (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.33). En ondanks dat u enige jaren met W. samenwerkte, u juist bij haar 6 maanden toevlucht zocht na uw vlucht uit Metu en zij u bovendien hielp het land te ontvluchten: u kan niets meer dan bovenstaande over W. vertellen. Dit is op zijn minst opvallend te noemen, want u kende W. al sinds 2009 ETH (2016/2017), omdat zij één van de twee collega's was waarmee u samenwerkte in het kleine transportbedrijf (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.14)."

Verzoekster verwijt verweerder slechts enkele algemene/open vragen te hebben gesteld over W. en meent dat er op het CGVS vooral op spontane antwoorden werd gewacht. In dit verband wordt aangevoerd dat het

loutere feit dat een asielzoeker niet spontaan is in zijn verklaringen, niet betekent dat het CGVS de aangevoerde feiten niet als bewezen mag beschouwen. De Raad moet evenwel vaststellen dat verzoekster doorheen meerdere momenten op het CGVS werd bevraagd over W. en meerdere opportuniteiten had om over haar te vertellen doch niet verder kwam dan oppervlakkige verklaringen waarbij het frappant is dat zij niet eens diens familienaam kon aangeven hoewel ze meerdere maanden bij haar gewoond zou hebben (persoonlijk onderhoud, p. 13-14, 37, 41-42, 44).

Daarnaast verduidelijkt verzoekster dat W. een meisje heeft gekust op haar verjaardagfeest waarop alleen haar beste vriendinnen waren uitgenodigd met blanken uit de diaspora. Evenwel merkt de Raad op dat deze post factum nuancerings niet kan overtuigen nu verzoekster zelf slechts een collega was van W. en geenszins op het moment van het feest waar zij aanwezig was kan aangeduid worden als beste vriendin van W. daar zij toen niet eens wist dat W. homoseksueel was noch wist W. dit van haar vooraleer ze werd uitgenodigd op het feestje en haar zag kussen, zij het in een hoekje (persoonlijk onderhoud, p. 32).

Daarnaast wijst de commissaris-generaal met reden op verzoeksters gebrek aan kennis en haar geheel afwezige affiniteit met de LGBTQ-leefwereld in Ethiopië wat verder de geloofwaardigheid van haar seksuele oriëntatie ondermijnt:

“Zo heeft u géén kennis over het homoseksuele milieu in Ethiopië, kent u geen belangengroepen, noch websites of organisaties, geen plaatsen of bars waar gays samenkomen in Addis Abeba, noch weet u welke pejorative bewoordingen er in de Ethiopische samenleving worden gebruikt voor mensen met een andere dan heteroseksuele geaardheid. U heeft hiernaar noch gevraagd, noch uzelf erover geïnformeerd (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.43-44). Wél heeft u op het Internet teruggevonden dat er in Ethiopië een wetartikel is toegevoegd aan de grondwet dat “tegen homoseksualiteit is” (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.43-44), maar zoeken naar lotgenoten deed u niet. Gezien de specifieke homofobe Ethiopische context, is het uiteraard te begrijpen dat het niet evident is voor leden van de LGBTQ gemeenschap om elkaar te ontmoeten of naar bepaalde organisaties te stappen, maar uw manifest gebrek aan doorleefde verklaringen enerzijds over het leven en leefwereld van LGBTQ in Addis Abeba enerzijds, en het gebrek aan voeling en kennis van en met aan LGBTQ gelieerde organisaties is alleszins frappant te noemen.

Ook in België, het land waar u reeds ruim 2 jaar verbleef op datum van het persoonlijk onderhoud, heeft u geen kennis van steungroepen voor homoseksuele mensen noch kent u ontmoetingsplaatsen, cafés of events door en voor homoseksuelen. U geeft aan dat u de “kans” nog niet heeft gehad om andere gay members te leren kennen (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.46-47), een opmerkelijke instelling die tekenend is voor uw zeer geringe affiniteit met de leefwereld van homoseksuelen. Gezien u een vrees voor vervolging en reeds eerdere vervolging aanhaalt juist vanwege uw seksuele oriëntatie en u bovendien -zoals supra uiteengezet- een hoogopgeleide zelfstandige vrouw bent, mag er tenminste enige notie én affiniteit verwacht mag worden met, zo beweert u, uw eigen gemeenschap en leefwereld in de Ethiopische samenleving als ook in België. Het ontbreken hiervan is dan ook, zoals supra gezegd, tekenend.”

In het verzoekschrift wordt verweerders redenering aangemerkt als niet aanvaardbaar. Verzoekster stelt dat zelfs verweerder toegeeft dat het voor homoseksuelen moeilijk is om bepaalde organisaties te ontmoeten of te bezoeken en meent dat er een te hoge norm wordt gebruikt. Ze vervolgt toch ook interessante informatie te hebben verstrekt, dit inzake kinderen in de toekomst.

Wat betreft het gegeven dat zij in België geen holebi-kringen frequenteerde, betoogt verzoekster dat wanneer zulke documenten worden voorgelegd het CGVS deze verwierpt en deze niet doorslaggevend zijn waarbij wordt aangevoerd dat iemands seksuele geaardheid niet mag bepaald worden door het al dan niet frequenteren van bepaalde gemeenschappen. Elk individu heeft volgens verzoekster het recht om zijn seksualiteit te beleven volgens zijn eigen keuzes, zonder beoordeeld of in vraag gesteld te worden op basis van zijn sociale banden. Het is dus naar mening van verzoekster gewoonweg tegenstrijdig om haar te bekritisieren omdat zij deze LGBT-gemeenschap niet frequenteert, terwijl het CGVS een dergelijke deelname niet altijd als een relevant criterium erkent.

Verzoekster kan met haar betoog geenszins haar manifest gebrekkige kennis verschonen.

Zij slaagt er met haar kritiek niet in voorgaande pertinente overwegingen om te buigen. Verzoekster weerlegt noch betwist immers dat zij geen Ethiopische belangengroepen kent noch websites of organisaties of plaatsen of bars en zij zich hiernaar geenszins heeft geïnformeerd en ook in België, waar zij reeds twee jaar verbleef op datum van het onderhoud, buiten de homofobe context van Ethiopië, geen stappen heeft ondernomen om haar verder te informeren omtrent het leven en de leefwereld van LGBTQ (persoonlijk onderhoud, p. 47). Dit terwijl van een verzoekster die beweert homoseksueel te zijn wel enige sociale aanknopings kan worden verwacht en dus enige bekendheid met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België.

In de bestreden beslissing wordt ook nog gewezen op verzoeksters tegenstrijdige verklaringen over de tijdsspanne van de opgeworpen vervolgingsfeiten vanwege haar vermeende lesbische geaardheid:

“U verklaart namelijk op 29.06.2010 ETH (08.03.2018) door uw halfbroer en zijn vriend thuis met uw vriendin te zijn betrapt en vervolgens te zijn opgesloten, waarna uw ouders en uw broer u na enkele dagen naar een familievriend in Metu brachten. Daar zou u volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal negen maanden hebben verbleven (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.12, p.26). In Metu zou u “nooit de kans gekregen

hebben om naar buiten te gaan” (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.13). Op 30.03.2011 ETH (09.12.2018) heeft u toch kunnen vertrekken uit de woning en bent u naar het busstation in Metu gegaan, waar u een buschauffeur smeekte om u mee te nemen naar Addis Abeba (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.26).

Er moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens heeft verklaard dat u met uw eigen paspoort naar Europa bent gereisd en dat u dit paspoort zelf in 2009 ETH (2016/2017 Europese kalender) heeft aangevraagd omwille van dat u een internationaal paspoort nodig had om indien nodig te kunnen reizen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.7). Dit paspoort, zo blijkt uit de gegevens verkregen uit het Visum Information System (opgevraagd op dd. 31.1.2020, informatie toegevoegd aan blauwe map, administratief dossier) en hierna VIS genoemd, is uitgereikt op 05 april 2018. Derhalve en gezien deze datum van afgifte zou het paspoort aan u uitgereikt zijn op een moment waarvan u eveneens beweert vast te hebben gezeten in Metu, een stad op ongeveer 540 kilometer van Addis Abeba.

Er zijn nog discrepanties in de tijdsspanne die u geeft en waarin uw beweerde vervolging vanwege uw verklaarde seksuele oriëntatie zou hebben plaatsgevonden. Zo zou u na vertrek uit Metu en aankomst in Addis Abeba rechtstreeks naar uw oud-collega en vriendin W. in Bole zijn gegaan en zou u haar direct al uw problemen hebben verteld (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.26-27). In de tijd dat u bij W. in Bole verblijft wordt u, terwijl u op straat loopt, nogmaals aangevallen door uw halfbroer en zijn vriend. Dit gebeurde volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal eerst in de 11e maand van 2010 ETH (juli 2018) (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.27), vervolgens in de 1e maand van 2011 ETH (september 2018) (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.28) en dan in de 5e maand van 2011 ETH (januari 2019) (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.28). Wanneer de protection officer u op het einde van het persoonlijk onderhoud confronteert met het feit dat u drie verschillende datums heeft gegeven waarop deze tweede aanval gebeurd zou zijn, reageert u geagiteerd en zegt u dat u zich vergist heeft en dat dit komt omdat men in Ethiopië twee verschillende kalenders gebruikt. Deze verschoning is vanwege uw supra uiteengezette profiel voor het Commissariaat-generaal niet afdoende en doet eerder vermoeden dat u uw relaas aanpast naar gelang de vragen die u gesteld worden, gezien de eerste twee datums die u noemde in de periode vallen waarin u nog in Metu zou hebben verbleven.”

Verzoekster repliceert hierop dat zij vanaf het begin heeft gezegd dat de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) Eritrees Amhaars sprak en dat zij elkaar niet goed begrepen.

In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt voor te houden, zijn bovenstaande motieven evenwel gesteund op verschillende wisselende verklaringen op het CGVS zodat verzoeksters betoog aangaande de DVZ hier geen ander licht op kan werpen.

Verder merkt de commissaris-generaal nog correct op:

“Daarnaast komt uit diezelfde gegevens uit het VIS naar voren dat uw verklaarde geboortedatum niet overeenkomt met de geboortedatum zoals vermeld op uw paspoort. Zo blijkt uit gegevens uit de Visum Information System (VIS) dat uw geboortedatum (...) oktober 1996 is. U verklaarde echter bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming te zijn geboren op (...) februari 1997. Zowel de officier bij de Dienst Vreemdelingenzaken als de protection officer op het CGVS wezen u erop dat het zeer vreemd was dat uw verklaarde geboortedatum niet overeenkomt met de geboortedatum op uw, zo verklaarde u zelf, authentieke Ethiopische paspoort. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken paste u op 10 juni 2020 uiteindelijk uw geboortedatum eerst aan naar (...) februari 1998, om vervolgens deze te wijzigen naar (...) oktober 1998. Een datum die nog altijd niet overeenkomt met de geboortedatum vermeldt op uw paspoort, te weten (...) oktober 1996.

Bij de confrontatie met deze andere geboortedatum tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS reageert u wederom geagiteerd en verklaart u uiteindelijk dat u bent geboren op (...) 02.2011 ETH (in Europese kalender (...) oktober 1998). Uw uitleg dat de smokkelaar uw paspoort moet hebben aangepast en dat u sinds de ontvangst van uw paspoort –te weten op 05 april 2018- tot aan uw vertrek in mei 2019 nooit in uw paspoort heeft gekeken is allesbehalve overtuigend of afdoende om deze discrepantie in uw geboortedatum te verklaren. Ook uw toevoeging dat de tolk op DVZ niet goed was en dat er een fout is gemaakt in de omrekening van de datum van de Ethiopische Ge'ez kalender naar de in Europa gebruikte Gregoriaanse kalender kan het vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten moedwillig tracht te misleiden wat betreft (een gedeelte van) uw identiteit niet ontkrachten (NPO CGVS dd.28.10.2022, p.49). Er vanuit gaande dat de geboortedatum op uw authentieke paspoort juist is, ondermijnt het feit dat u pas op uw 19e levensjaar opeens gevoelens voor een vrouw zou hebben gekregen de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid verder.”

In zoverre verzoekster deze discrepanties tracht te verschonen met het betoog dat de tolk bij de DVZ Eritrees Amhaars sprak en dat zij elkaar niet goed begrepen, kan zij daargelaten haar verklaringen bij de DVZ, hoe dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling dat zij ook op het CGVS, alwaar zij aangaf de tolk goed te begrijpen en de bijstand genoot van haar advocaat, verklaarde geboren te zijn op (...) oktober 1998 terwijl uit gegevens van de Visum Information System (hierna: VIS) blijkt dat haar geboortedatum (...) oktober 1996 is (persoonlijk onderhoud, p. 2, 49; zie administratief dossier, blauwe map met landeninformatie, stuk 1). Door verder te volharden in de reeds op het CGVS gegeven uitleg dat deze discrepantie te wijten is aan de tussenkomst van haar smokkelaar en ook kan uitgelegd worden door verwarring wegens de verschillende kalenders in Ethiopië, kan verzoekster geenszins verweerders terechte bevindingen ombuigen.

Evenmin kan verzoekster de vastgestelde tegenstrijdigheden opklaren door op te werpen dat het persoonlijk onderhoud de hele dag duurde en dit onvermijdelijk een impact had op haar luciditeit nu dit geenszins een weerslag vindt in enig voorgelegd medisch attest noch in de notities van het persoonlijk onderhoud die zonder noemenswaardige problemen verliep en verzoekster noch haar advocaat hierover een bemerking maakten.

Tot slot merkt de commissaris-generaal nog terecht op dat verzoeksters beschermingsverzoek laattijdig is:

“U verklaart immers reeds op 15 mei 2019 van Addis Abeba naar Frankrijk te zijn gereisd, dat u enkele maanden in Frankrijk heeft verbleven voordat u eind januari naar België reist en u op 03 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indient (NPO CGVS 28.10.2022, p.7).

Op de vraag van de protection officer waarom u niet in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, antwoordde u opmerkelijk genoeg “dat Frankrijk niet uw eindbestemming was” als ook dat uw reisdoel het Verenigd Koninkrijk was (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.29-30). Deze instelling maakte dat u pas 9 maanden later, te weten op 03 februari 2020, een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Volgens uw verklaringen zou dit komen doordat de smokkelaar u beloftes bleef doen en u zei te wachten, wat u uiteindelijk dan ook al die maanden eenvoudigweg heeft gedaan in twee verschillende woningen in voor u onbekende plaatsen– verklaringen waar het Commissariaat-generaal gezien uw profiel als hoogopgeleide, zelfstandige vrouw uit de hogere sociale klasse in Addis Abeba, toch op zijn minst vraagtekens bij plaatst.

Van iemand die daadwerkelijk een gegronde vrees koestert voor vervolging of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade in haar land van herkomst, kan verwacht worden dat deze zich zo snel mogelijk aanmeldt aan de bevoegde asielinstanties. Dat u na aankomst in Europa driekwart jaar wacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en bovendien aangeeft dat Frankrijk niet de “eindbestemming” was, toont bijgevolg aan dat u deze nood voor bescherming noch dringend noch noodzakelijk achtte. Dit gegeven doet reeds bij voorbaat afbreuk aan de door u voorgehouden ernst van uw beweerde vrees voor vervolging.”

In het verzoekschrift wordt beklemtoond dat het onjuist is te denken dat een asielzoeker die geconfronteerd wordt met een gegronde vrees om naar zijn land van herkomst terug te keren, automatisch een asielaanvraag zou indienen zodra hij in het eerste land dat hij bereikt, aankomt. Bovendien is het volgens verzoekster volkomen begrijpelijk dat zij heeft gekozen voor een land waar zij culturele affiniteit voelt en de taal beheerst daar taalkundige en culturele vertrouwdheid een cruciale rol spelen in het gevoel van veiligheid en integratie van een asielzoeker in zijn of haar gastland. Er wordt verder toegelicht dat verzoekster in dit geval Engels spreekt en ze een familielid van haar vriend, W. , kende in het Verenigd Koninkrijk zodat het feit dat zij er niet voor heeft gekozen om in Frankrijk asiel aan te vragen, in geen geval de oprechtheid van haar aanvraag in België in twijfel mag trekken.

Verzoeksters betoog biedt geen afdoende verklaring voor het feit dat zij pas in België een verzoek om internationale bescherming indiende terwijl zij maandenlang in een Europees land heeft verbleven terwijl van een persoon die beweert vervolgd te worden in het land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*, ongeacht haar taalvoorkeuren die ondergeschikt worden geacht aan de veiligheid en bescherming van een asielzoeker.

Verzoeksters afwachtende houding kan niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en relativeert de ernst van de ingeroepen vrees.

In zoverre verzoekster haar weinig doorleefde, oppervlakkige, gebrekkige, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen tracht te verschonen door te wijzen op haar kwetsbaar profiel en haar medische problemen waaronder depressie waarbij ze tevens opwerpt dat ze het slachtoffer is geweest van seksueel geweld, wijst de Raad, naast de vaststellingen onder 2.3.4. en het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas (*supra*), nog op onderstaande motieven:

“Voorafgaand moet worden opgemerkt dat u een hoogopgeleide, jonge vrouw bent en dat u bent opgegroeid in een financieel stabiel gezin die, zoals u verklaart, behoort tot de hogere sociale klassen in de Ethiopische samenleving. Zo groeide u op in een villa in een naar Ethiopische maatstaven welgestelde wijk in Addis Abeba, heeft u een diploma boekhouden behaald op een privé-universiteit, is uw vader een investeerder/zakenman in de koffieindustrie en onderhield hij u altijd financieel (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.12, p.15-17). De band met uw vader en moeder, als ook uw zussen is altijd goed geweest en u noemt uw vader een goede vriend (NPO CGVS dd. 28.10.2022 p.18-20). Naast uw studie en professionele werkzaamheden hielp u uw vader in zijn bedrijf, stond u zo nodig in voor betalingen in naam van uw vader en u beschikte over zijn financiële middelen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.9). Dit alles maakt dat het Commissariaat-generaal u beschouwt als een hoogopgeleide en zelfstandige jonge vrouw die gewend was zekere verantwoordelijkheid te hebben in het dagelijks leven. Het feit dat u bij uw professionele werkzaamheden instond voor de registratie van import en export van goederen bij een bedrijf dat samenwerkte met de overheid, bevestigt uw profiel zoals supra geschetst (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.14).

Dit profiel werd eveneens door de opmerkingen van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigd (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.52).

Van iemand met een dergelijk redelijk hoog profiel wordt des te meer verwacht duidelijke, coherente en waarachtige verklaringen af te leggen over alle redenen waarom men het land van herkomst heeft verlaten, over welke gebeurtenissen maakten dat zij het land diende te ontvluchten als ook de redenen waarom men in België een verzoek om internationale bescherming indient. U werd er bovendien door de protection officer tijdens de inleiding van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het zeer belangrijk was dat u de waarheid zou spreken, als ook dat u de plicht had om mee te werken. U gaf aan dit te zullen doen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.3)."

Verzoekster slaagt er niet in afbreuk te doen aan bovenstaande pertinente overwegingen die steun vinden in de stukken van het dossier.

De Raad stelt verder vast dat noch uit verzoeksters gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoekster meerderjarig waardoor, voorgaande bevindingen mee in acht genomen, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in staat is consistente en doorleefde verklaringen af te leggen over de feiten die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te verlaten. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoeksters persoonlijke achtergrond en herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Amhaars, verzoeksters advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekster en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met haar leeftijd, maturiteit, evenals met de situatie in haar land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoekster, werden haar rechten gerespecteerd en kon zij voldoen aan haar verplichtingen.

Verzoekster toont geenszins aan dat zij bij de DVZ of tijdens haar gehoor op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen, te meer uit het verloop van het persoonlijk onderhoud niet kan vastgesteld worden dat er zich noemenswaardige problemen voordeden en verzoekster, hoewel zij soms mompelde of stil werd, uiteindelijk concreet en omstandig kon antwoorden op de vragen en haar vluchtrelaas uitgebreid heeft uiteengezet waarbij bovendien de protection officer uitdrukkelijk werd bedankt door de advocaat voor het verloop van het interview (persoonlijk onderhoud, p. 51). Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure.

Waar verzoekster meent dat de beoordeling van haar verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, dient opgemerkt dat verzoekster geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoekster. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De Raad stipt hierbij ten slotte aan dat de terechte vaststellingen van verweerder steun vinden in de beschikbare landeninformatie en de door verzoekster geschetste context.

Gelet op voorgaande vaststellingen oordeelt de Raad dat verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid niet overtuigt. Er kan dan ook evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die verzoekster beweerdelijk heeft ondervonden in Ethiopië omwille van haar beweerd – doch ongeloofwaardig bevonden – seksuele geaardheid, noch aan haar vrees om terug te keren naar Ethiopië omwille van haar homoseksualiteit.

Nu verzoeksters homoseksuele geaardheid niet wordt aangetoond kan verzoekster evenmin dienstig verwijzen naar rechtspraak van het Hof van Justitie dienaangaande en naar landeninformatie algemene informatie aangaande LGBTQ-personen in Ethiopië.

Verzoekster kan geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen en de conclusie dat haar lesbische geaardheid niet kan overtuigen door aan haar verzoekschrift foto's toe te voegen en middels een aanvullende nota een getuigenis bij te brengen waaruit moet blijken dat zij thans in België een lesbische relatie heeft met een Burundese vrouw. Immers zijn foto's slechts een momentopname die geenszins de concrete omstandigheden aantonen waarin ze genomen zijn en deze neergelegde foto's kunnen bovendien eenvoudig geënceneerd worden zodat zij geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld noch kunnen ze worden geverifieerd.

Wat de bijgebrachte getuigenis betreft moet dan weer opgemerkt worden dat deze een gesolliciteerd karakter heeft en geen enkel objectief element bevat waaruit de waarachtigheid van deze verklaring en de beweerd lesbische relatie zou moeten blijken, te meer gelet op de vaststellingen dat verzoekster niet heeft weten te

overtuigen dat zij een homoseksuele geaardheid heeft. Bovendien komt het de Raad weinig aannemelijk over dat verzoekster sinds eind 2022 een officiële, lesbische relatie zou hebben zonder dat zij tijdens haar gehoor van oktober 2022, alwaar zij werd gevraagd naar haar relaties in België, enigszins gewag maakte van deze persoon (K. L. U.) hoewel zij elkaar reeds sinds januari 2022 zouden kennen en reeds zouden hebben gepraat over hun verleden terwijl verzoekster daarentegen wel gewag maakte van een andere vriendin M. waarmee ze sprak over haar lesbische gevoelens (persoonlijk onderhoud, p. 30, 35-36, 42; zie getuigenis bijgebracht middels de aanvullende nota).

2.3.5.3. Waar verzoekster nog opwerpt dat zij al vele jaren het land uit is en geen banden meer heeft in haar thuisland, stipt de Raad vooreerst aan dat verzoekster geboren en getogen is in Addis Abeba alwaar zij tot aan haar vertrek heeft gewoond en waar zij tevens een universitair diploma in boekhouden heeft behaald en werkervaring heeft opgedaan in een transitoffice (Verklaring DVZ van 10 juni 2020, p. 6-7; persoonlijk onderhoud, p. 11, 14).

Ook toont verzoekster niet aan dat zij geen beroep meer zou kunnen doen op een familiaal en sociaal netwerk in Addis Abeba alwaar haar moeder, vader (die een zakenman is) met wie zij stelt goede banden te hebben, vier zussen en een (half)broer verblijven en waar zij ook andere familieleden en vrienden heeft (Verklaring DVZ van 10 juni 2020, p. 9; persoonlijk onderhoud, p. 9, 13-14, 17-20, 22).

Wat betreft verzoeksters verwijzing naar de humanitaire situatie in Ethiopië, merkt de Raad op dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In deze verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat *“vervolg in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:*

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren (...).” (eigen onderlijnen).

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Addis Abeba sprake zou zijn van een precaire socio-economische en humanitaire situatie die in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat zulke situatie, die overigens nergens in het verzoekschrift wordt aangetoond, louter is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor (zie in deze zin HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40).

Bij gebrek aan enige actor vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Addis Abeba aldus op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekster toont immers niet aan dat zij, voorgaande vaststellingen in acht genomen, bij terugkeer naar Ethiopië op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Hierbij dient benadrukt te worden dat verzoekster hoogopgeleid is, haar vader een zakenman is en zij stelde dat haar familie financieel stabiel is wat ook werd bevestigd door haar advocaat die stelde dat verzoekster van een rijke familie komt (persoonlijk onderhoud, p. 15, 51). In dit verband kan overigens gewezen worden op volgende terechte bevindingen in de bestreden beslissing:

“Voorafgaand moet worden opgemerkt dat u een hoogopgeleide, jonge vrouw bent en dat u bent opgegroeid in een financieel stabiel gezin die, zoals u verklaart, behoort tot de hogere sociale klassen in de Ethiopische samenleving. Zo groeide u op in een villa in een naar Ethiopische maatstaven welgestelde wijk in Addis Abeba, heeft u een diploma boekhouden behaald op een privé-universiteit, is uw vader een investeerder/zakenman in de koffieindustrie en onderhield hij u altijd financieel (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.12, p.15-17). De band met uw vader en moeder, als ook uw zussen is altijd goed geweest en u noemt uw vader een goede vriend (NPO CGVS dd. 28.10.2022 p.18-20). Naast uw studie en professionele werkzaamheden hielp u uw vader in zijn bedrijf, stond u zo nodig in voor betalingen in naam van uw vader en u beschikte over zijn financiële middelen (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.9). Dit alles maakt dat het Commissariaat-generaal u beschouwt als een hoogopgeleide en zelfstandige jonge vrouw die gewend was zekere verantwoordelijkheid te hebben in het dagelijks leven. Het feit dat u bij uw professionele werkzaamheden instond voor de registratie van import en export van goederen bij een bedrijf dat samenwerkte met de overheid, bevestigt uw profiel zoals supra geschetst (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.14). Dit profiel werd eveneens door de opmerkingen van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigd (NPO CGVS dd. 28.10.2022, p.52).”

Verzoekster komt niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie met betrekking tot de humanitaire en algemene situatie in Ethiopië die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie waarbij nogmaals wordt aangestipt dat verzoekster afkomstig is uit Addis Abeba.

Verzoekster brengt geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in haar hoofde kan worden aangenomen dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

De Raad stipt ten slotte aan dat verzoekster geen persoonlijke gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet door louter de algemene veiligheidssituatie en politieke onrust in Ethiopië aan te halen. Met betrekking tot de vraag of een verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, kan het niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met de persoon aannemelijk gemaakt worden. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking op verzoeksters persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoekster kan zodoende met haar verwijzing naar algemene informatie, voorgaande vaststellingen in haar hoofde in acht genomen, in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd in Addis Abeba.

2.3.5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat zij in Ethiopië geen bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

2.3.5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan een verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoekster, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar regio van herkomst, Addis Abeba, een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekster toont met haar theoretisch betoog en summiere verwijzingen naar het geweld, de instabiliteit en de algemene onveiligheidssituatie in haar land van herkomst die voornamelijk betrekking heeft op andere regio's dan Addis Abeba, niet aan dat er heden in Addis Abeba een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert.

Verzoekster verwijt verweerder de veiligheidssituatie in Ethiopië niet te hebben geanalyseerd en wijst zelf op de COI Focus “Ethiopië -de algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022 doch met deze

achterhaalde informatie, waarbij de Raad wijst op het algemeen bekende staakt-het-vuren en vredesovereenkomst van november 2022 tussen het TPLF en de federale regering, toont verzoekster heden in de huidige stand van zaken niet aan dat er thans sprake is van een gewapend conflict met strijdende partijen in de hoofdstad Addis Abeba.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoekster de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, moet bevestigd worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Amhaars machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.12. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU